U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **C. B.**, zast. Mgr. Richardem Frommerem, advokátem se sídlem v Olomouci, Ostružnická 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2009, č. j. OAM-482/VL-18-08-2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2011, č. j. 63 Az 46/2009 - 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vysloveno, že se stěžovateli neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Rozhodnutí žalovaného vycházelo ze skutečnosti, že stěžovatel neuváděl v průběhu správního řízení azylově relevantní důvody. K podání žádosti jej vedla jen špatná ekonomická situace v Moldávii a snaha o legalizaci pobytu.

Po shledání přípustnosti kasační stížnosti podle § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), se Nejvyšší správní soud dále zabýval tím, je-li kasační stížnost přijatelná (§ 104a s. ř. s.), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sb. NSS pod č. 933/2006.

V projednávané věci stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., brojí tedy proti nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky podle písm. a) uvedeného ustanovení s. ř. s. vidí v tom, že v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany uváděl důvody, pro které mu měla být některá z forem mezinárodní ochrany udělena. Stěžovatel má v případě návratu do vlasti obavu o své zdraví a život, podloženou zkušeností jeho přátel – studentů, kteří byli ze strany státní moci v domovině perzekuováni.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud však upozorňuje, že na námitky prezentované v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů.

Pokud jde o to, že stěžovateli měla být udělena některá z forem mezinárodní ochrany, je v tomto směru třeba poukázat na stěžejní postavení výpovědi a pohovorů se žadatelem (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2010, č. j. 2 Azs 3/2010 - 108, www.nssoud.cz). V daném případě stěžovatel uváděl, že ve své vlasti musel z ekonomických důvodů ukončit studium na vysoké škole, má nemocné rodiče a chce jim finančně pomoci. Dále uváděl, že žádá o mezinárodní ochranu, neboť mu jsou známy případy, kdy státní aparát násilně zasáhl proti studentům, ačkoliv on sám žádné problémy tohoto druhu nepocítil. Většina Moldavanů žije v zahraničí, což se týká zejména mladých lidí. A také on chce prostřednictvím mezinárodní ochrany legalizovat pobyt na území České republiky.

Z rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, www.nssoud.cz, plyne, že v žádosti o udělení azylu opakovaně uváděné ekonomické důvody (nedostatek finančních prostředků, nemožnost sehnat práci) a skutečnost, že politický režim v jeho domovském státě neumožnil žadateli jeho politický rozvoj, nezakládají samy o sobě odůvodněný strach z pronásledování pro zastávání určitých politických názorů ve smyslu § 12 zákona o azylu; tyto důvody nelze kvalifikovat ani jako politické přesvědčení, a to zejména tehdy, jestliže žadatel nebyl nikdy členem politické organizace a ani jinak se politicky neangažoval. K námitce týkající se legalizace pobytu (stěžovatel uváděl, že chce získat azyl, aby mohl vést normální život v ČR) pak Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, publ. ve Sb. NSS pod č. 397/2004.

Pokud jde o argumentaci stěžovatele, že má strach z návratu domů, neboť zná případy, kdy státní moc pronásledovala některé studenty, pak je třeba upozornit na to, že stěžovatel konkrétně neuvádí, jaké reálné hrozby hrozí právě jemu, a to zejm. v situaci, kdy on sám již dlouhou dobu studentem není a v jeho domovině došlo ke změně vládnoucí garnitury, jak vyplynulo z materiálů shromážděných ve spise. Ostatně možnostmi ochrany před nebezpečím vážné újmy prostřednictvím doplňkové ochrany se zdejší soud v obecné rovině rovněž zabýval v řadě svých rozhodnutí. Viz např. rozsudek ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, rozsudek ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69, oba

www.nssoud.cz. Částečně lze odkázat i na judikaturu ve věci tzv. překážek vycestování, kterýžto institut však již byl ze zákona o azylu vypuštěn. Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2004, č. j. 7 Azs 164/2004 - 85, www.nssoud.cz, apod.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky stručně podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. července 2011

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu